

Amerykańska tarcza w Indiach?

#Strategia i polityka 27 stycznia 2012

USA zaproponowały Indiom współpracę w budowie systemu obrony przeciwrakietowej. To kolejna już propozycja zacieśnienia współpracy wojskowo-technicznej.

Start pocisku SM-3 z pokładu okrętu / Zdjęcie: Raytheon

O propozycji poinformował zastępca sekretarza obrony USA Robert Sher, w wywiadzie dla indyjskiej agencji prasowej PTI. Powiedział, że współpraca wzmocni nie tylko bezpieczeństwo w Azji południowej, ale i na świecie.

Sher powołał się przy tym na zrealizowane już i będące w toku projekty, w tym dostawy samolotów transportowych C-17 i C-130J (zobacz: [Umowa o indyjskich C-17](#), [Kolejne 6 C-130J dla Indii](#)) oraz wstępną ofertę sprzedaży myśliwców F-35. Zapewnił, że Stany Zjednoczone pozostaną wiernym dostawcą uzbrojenia. Dodał również, że Waszyngton zamierza skoncentrować się na współpracy z Indiami w zakresie prac badawczo-rozwojowych, w celu opracowania nowych broni, z których *oba kraje będą miały korzyści*.

Amerykanie intensywnie promują swoje produkty wojskowe na subkontynencie, po tym jak władze Indii zdecydowały się dopuścić do swojego rynku produkty *made in USA*. Ma to swój wymiar gospodarczy - w okresie zmniejszania zamówień dla amerykańskich zakładów zbrojeniowych ze strony własnych sił zbrojnych - ale i polityczny, związany ze zbliżeniem między Waszyngtonem i Dehli, wymierzonym w Pekin.

Propozycja współpracy w dziedzinie systemów antybalistycznych może trafić na podatny grunt. Indie zainicjowały własny program w 1983 i korzystając z technologicznego wsparcia Izraela, doprowadziły do powstania sprawnych prototypów. Jednak są one zdolne do przechwytywania wrogich głowic na dystansach rzędu kilkudziesięciu km, w ostatniej fazie ich lotu (zobacz: [Indyjski test antyrakietowy](#), [Test indyjskiej antyrakiety](#)). Natomiast Amerykanie są liderem w dziedzinie obrony przeciwko pociskom balistycznym średniego zasięgu, wprowadzając już do służby zestawy systemu THAAD (także stworzone dla przechwytywania głowic w ostatniej fazie lotu, jednak na większych dystansach i pułapach; zobacz: [Pierwsza bateria THAAD](#)) i morskie SM-3 (zobacz: [Udana próba SM-3](#)), a także dysponując doświadczeniami w projektowaniu systemów, zdolnych do niszczenia pocisków międzykontynentalnych.

Start pocisku SM-3 z pokładu okrętu /
Zdjęcie: Raytheon

O propozycji poinformował zastępca sekretarza obrony USA Robert Sher, w wywiadzie dla indyjskiej agencji prasowej PTI. Powiedział, że współpraca wzmocni nie tylko bezpieczeństwo w Azji południowej, ale i na świecie.

Sher powołał się przy tym na zrealizowane już i będące w toku projekty, w tym dostawy samolotów transportowych C-17 i C-130J (zobacz: [Umowa o indyjskich C-17](#), [Kolejne 6 C-130J dla Indii](#)) oraz wstępną ofertę sprzedaży myśliwców F-35. Zapewnił, że Stany Zjednoczone pozostaną wiernym dostawcą uzbrojenia. Dodał również, że Waszyngton zamierza skoncentrować się na współpracy z Indiami w zakresie prac badawczo-rozwojowych, w celu opracowania nowych broni, z których *oba kraje będą miały korzyści*.

Amerykanie intensywnie promują swoje produkty wojskowe na subkontynencie, po tym jak władze Indii zdecydowały się dopuścić do swojego rynku produkty *made in USA*. Ma to swój wymiar gospodarczy - w okresie zmniejszania zamówień dla amerykańskich zakładów zbrojeniowych ze strony własnych sił zbrojnych - ale i polityczny, związany ze zbliżeniem między Waszyngtonem i Dehli, wymierzonym w Pekin.

Propozycja współpracy w dziedzinie systemów antybalistycznych może trafić na podatny grunt. Indie zainicjowały własny program w 1983 i korzystając z technologicznego wsparcia Izraela, doprowadziły do powstania sprawnych prototypów. Jednak są one zdolne do przechwytywania wrogich głowic na dystansach rzędu kilkudziesięciu km, w ostatniej fazie ich lotu (zobacz: [Indyjski test antyrakietowy](#), [Test indyjskiej antyrakiety](#)). Natomiast Amerykanie są liderem w dziedzinie obrony przeciwko pociskom balistycznym średniego zasięgu, wprowadzając już do służby zestawy systemu THAAD (także stworzone dla przechwytywania głowic w ostatniej fazie lotu, jednak na większych dystansach i pułapach; zobacz: [Pierwsza bateria THAAD](#)) i morskie SM-3 (zobacz: [Udana próba SM-3](#)), a także dysponując doświadczeniami w projektowaniu systemów, zdolnych do niszczenia pocisków międzykontynentalnych.

Powiązane wiadomości

[Amerykańska tarcza w Indiach? \(2012-01-27\)](#)

[Pierwsza bateria THAAD \(2008-05-30\)](#)

[Indyjski test antyrakietowy \(2009-03-07\)](#)

[Test indyjskiej antyrakiety \(2011-03-07\)](#)

[Test indyjskiego systemu antyrakietowego \(2007-11-12\)](#)

[Indyjski test antyrakietowy \(2009-03-07\)](#)

[Udana próba SM-3 \(2011-04-16\)](#)

[Walka o kontrakty MDA \(2011-01-30\)](#)

[Nowa tarcza według Pentagonu \(2009-09-18\)](#)

[Kolejna nieudana próba antyrakiety USA \(2010-12-17\)](#)

[Umowa o indyjskich C-17 \(2011-06-16\)](#)

[Zgoda na indyjskie C-17 \(2011-06-06\)](#)

[Koszt indyjskich Globemasterów \(2010-04-27\)](#)

[C-17 i M777 na otarcie łez \(2011-05-18\)](#)

[Kolejne 6 C-130J dla Indii \(2011-11-01\)](#)

[C-130J dla Indii \(2008-02-08\)](#)

[Indie kupią 8 Boeingów P-8i \(2008-01-29\)](#)